

Fırtınalı Zamanlarda Ümmetin Pusulası: İslam Ümmeti Devletini ve Rolünü Nasıl Geri Kazanabilir?

İslam beldeleri sadece geçici bir çalkantı süreci yaşamadığı gibi burada bir uzlaşmayla ya da orada bir ittifakla kontrol altına alınabilecek siyasi bir krizin karşısında da durmamaktadır. Yaşananlar bundan çok daha derindir; zira dünyanın kendisi yeniden şekillenmekte, güç dengeleri değişmekte, ittifaklar dönüşmekte ve siyasi sınırlar artan bir baskıya maruz kalırken coğrafya ise; nüfuz, servet, stratejik geçitler, enerji kaynakları ve pazarlar üzerinde yeniden bir çatışma sahasına dönüşmektedir.

Bu fırtınanın tam kalbinde, sahip olduğu istisnai coğrafi konumu, muazzam servetleri, geniş bir insan kitlesi ve küresel ticaret hareketlerinin temel bir kısmını kontrol eden deniz geçitleriyle İslam beldeleri yer almaktadır; ancak aynı zamanda bu ülkeler, siyasi parçalanmışlığın, ekonomik bağımlılığın, çıkar çatışmalarının ve karar alma merkezlerinin çokluğunun acısını çekmektedir.

Büyük güçler, gelecekteki uluslararası düzenin şeklini belirlemek için rekabet ederken, ümmet ise çoğu zaman sanki olayların içine sürükleniyor ve onları şekillendirme gücüne sahip değilmiş gibi görünmektedir!

Ancak asıl soru şudur: Bu fırtınaların ortasında biz ne yapmak istiyoruz?

Bu tarihi an, taşımış olduğu tüm risklerle birlikte, aynı zamanda büyük bir açığa çıkış anı da olabilir; bağımlılık üzerine kurulmuş projelerin sınırlarının, karar alma bağımsızlığını yitirmiş devletlerin kırılganlığının, gücün dışarıdan ödünç alınamayacağına hakikatinin, tamamen başkalarının koruması üzerine inşa edilen güvenliğin onların iradesinin rehinesi olmaya devam edeceğinin ve kendi projesine sahip olmayan bir ümmetin er ya da geç başkalarının projelerinin bir parçası hâline geleceğinin ortaya çıkma anı gibi; İşte bundan dolayı hikâye, pusula sorusundan başlamıştır.

Devlete geri dönüş; sadece bir ismin veya sınırların geri kazanılması olmadığı gibi geçmişe yönelik romantik bir özlem ve aynı zamanda askeri bir macera yahut gerçekliğin ötesine yapılan bir sıçrama da değildir. Her şeyden önce bu, eylem gücünü geri kazanma projesidir; yani insanın, kendi geleceğini şekillendirme gücünü, toplumun kendi kuvvetini üretme gücünü, devletin kendi kararlarına sahip olma gücünü ve ümmetin dağılık güç unsurlarını tutarlı bir siyasi, ekonomik ve hadari güce dönüştürme gücünü geri kazanma projesidir.

Büyük hatalardan biri, ümmetin çevresinde olup bitenlere, yani buradaki savaşa, oradaki krize, bir yerdeki ekonomik çöküşe, başka bir yerdeki nüfuz mücadelesine birbirinden bağımsız olaylar silsilesi olarak bakmasıdır. Oysa olaylar zahirinde birbirinden ayrı görünebilir, ancak çoğu zaman tek bir özde birleşir: Bölgenin geleceğini etkileme gücüne kim sahiptir?

Büyük devletler, Müslüman ülkelere sadece uluslararası olarak tanınan sınırlara sahip devletler topluluğu olarak bakmazlar; aksine bu ülkelere, taşımış oldukları birleştirici ideoloji ve enerji, ticaret yolları, deniz geçitleri, pazarlar,

bölgesel güvenlik, kaynaklar ve kıtaları birbirine bağlayan coğrafi konum gibi küresel güç dengesi içindeki konumları açısından bakarlar. Bundan dolayı zahirinde yerel gibi görünen çatışmalar, derin bölgesel ve uluslararası boyutlar taşıyabilir.

Ancak sorun sadece dış baskıların boyutunda yatmamaktadır; zira dışarı, içeride siyasi, ekonomik ya da fikri bir boşluk bulduğunda etkileme konusunda daha güçlü bir hâle gelmektedir

Müslüman ülkeleri, evrensel ideolojisi sayesinde durumu tersine çevirebilir ve stratejik anlamda da yoksul değildir; zira Müslüman ülkeleri, devasa bir coğrafi alana uzanmakta ve dünyadaki en önemli deniz geçitlerinin birçoğunu denetlemekte olup, büyük doğal kaynaklara, geniş pazarlara, genç insan güçlerine, önemli kentsel ve ekonomik merkezlere ve ayrıca yüzyıllara uzanan hadari ve kültürel bir derinliğe sahiptir. Bununla birlikte güç unsurlarına sahip olmak, güce sahip olmak anlamına gelmez. Dolayısıyla toprakta bulunan petrol kendi başına siyasi güç olmadığı gibi servet de otomatik olarak bir bağımsızlığa dönüşmez; coğrafi konum da ancak devlet onu yönetme, koruma ve değerlendirme gücüne sahip olduğunda bir nüfuza dönüşür.

Güç, kaynakları seçeneklere dönüştürme yeteneğidir. Egemenlik, devletin bayrağını bir hükümet binasının üzerine dikmek değildir; zira egemenlik, kendi kararını almaya muktedir olmak ve onu savunma imkânı sağlayan araçlara sahip olmaktır. Çünkü her tarihî proje bir fikirle başlar. Burada fikirden kastedilen yalnızca siyasi bir slogan değildir, aksine şu soruları belirleyen tasavvurdur: Biz kimiz? Ne istiyoruz? İnşa etmek istediğimiz devletin, toplumun, ekonominin ve uluslararası ilişkilerin şekli nedir?

Geleceğine dair net bir tasavvuru olmayan bir ümmet, enerjisini tepkisel davranışlarla tüketecektir; yani bir kez doğuya yönelir bir kez batıya, bir kez büyük bir güçten koruma arar, bir kez de geçici ittifaklara girer, ardından da yıllar sonra pusulanın kendi elinde olmadığını farkına varır!

Bu nedenle ilk mücadele, bilinç mücadelesidir; çünkü bağımlı bir siyasi zihniyetle güçlü bir devletin, tüketici bir zihniyetle bağımsız bir ekonominin ve bilgiyi ithal bir meta olarak gören bir toplumda bilimsel bir kalkınmanın inşa edilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla sadece Allah'tan korkan ve şer'î hükme boyun eğen güçlü bir insan olmadan güçlü bir devlet olamaz; zira hak üzere olan adam, ideolojine bağlı olan bir Müslümandır. Güçlü insan, sadece bir diploma ya da mesleğe sahip olan değil; aksine bilgiye, disipline, sorumluluğa, ideolojiye, düşünme, üretme ve ülkesinin kurumlarının inşasına katılma kapasitesine sahip olan insandır. Çünkü bağımsızlık isteyen bir devletin bir doktora, araştırmacıya, mühendise, çiftçiye, sanayiciye ve iktisatçıya ihtiyacı olduğu gibi, bir politikacıya, devlet adamına, hukukçuya, medyaya ve düşünüre de ihtiyacı vardır ve bunların hepsi de ideolojik değerlere bağlı olmalıdır.

Teknolojiyi, gıdayı, bilgiyi ve hatta siyaset ve ekonomiye dair algılarını bile ithal eden bir ümmet, ne kadar servete sahip olursa olsun karar verme kapasitesi sınırlı olarak kalmaya devam edecektir. İnsan bilgiyi üretmeye, ardından bu bilgiyi teknolojiye, teknolojiyi sanayiye ve sanayiye de ekonomiye dönüştürmeye başladığında, işte o zaman güç silsilesi oluşmaya başlayacaktır.

Belki de en büyük paradoks, bugün ümmetin zayıflığının nedenlerinden biri gibi görünen şeyin -yani coğrafi ve siyasi parçalanmışlığının-, onun en büyük güç kaynaklarından birine dönüşebilmesidir. Zira İslam ülkeleri küçük bir coğrafi blok değildir, aksine kıtalar, deniz geçitleri ve son derece önemli stratejik bölgeler arasında uzanan geniş bir alandır.

Geleceğin projesi olmayı hak eden devlet; güvenliği ve adaleti sağlayan, hakları koruyan, kurumları inşa eden, yolsuzluk yapanı muhasebe eden, kamu malını koruyan, tebaasının kanun önünde eşitliğini güvence altına alan ve topluma kendi geleceğinin şekillenmesine katılma imkânı veren devlettir. Dolayısıyla güçlü devlet, tebaasının kendisinden korktuğu bir devlet değil, aksine tebaasının kendisine güvendiği bir devlettir. Ayrıca gerçek güç baskıya değil, aksine meşruiyete, adalete, yeterliliğe ve kurumlara dayanmalıdır.

Bundan dolayı İslami kalkınma başlığını taşımak isteyen herhangi bir siyasi proje; yönetim, adalet, özgürlükler, ekonomi, hukuk ve devlet ile toplum arasındaki ilişkiler hakkındaki sorulara net bir cevap sunmalıdır.

İnsanlar, kendilerini koruyan bir devlet, adalet sağlayan bir kanun, kendilerine fırsatlar sunan bir ekonomi, çocuklarını yetiştiren bir eğitim ve kendilerine umut veren bir gelecek istemektedir. Tüm bunlar ise ancak İslam şeriatını, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in uyguladığı ve ilk devletini kurduğu şekilde yeniden uygulamaya koyarsak gerçekleşecektir; zira İslam'ın metodu, hiçbir kusurun olmadığı Rabbani bir metot olup aslen, insanın Rabbi ile olan ilişkisi, kendisiyle olan ilişkisi ve başkalarıyla olan ilişkisi gibi onun üç ilişkisini tedavi eden Allah katından indirilmiştir. Dolayısıyla insan değişmediği gibi şariat da kamil bir şekilde kalmıştır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا** **“Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum.”** [Maide 3]

Bugün İslami davet yolunda yürüyenler meçhul kişiler değillerdir ve onların yolu ve adımları da bilinmektedir; zira onlar, İslam Devleti'ni kurmak için çalıştıkları gibi yönetime ulaşmak için de çalışıyorlar ki onu, Müslümanların ülkelerinde İslami hayatı yeniden başlatmanın ve bu dini bütün dünyaya taşımanın bir yolu kılabilirler. Bu nedenle onların, ne kadar çeşitli olursa olsun parçalı bir yönetimi kabul etmediklerini, baştan çıkaran araçlar karşısında yenilmediklerini ve İslam'ı inkılabi ve kapsamlı bir şekilde uygulama imkanı buldukları taktirde kamil bir yönetimi kabul ettiklerini görürsünüz.

Aman ha dikkatli olun; çünkü liderliğinizi ideolojinizden olmayan kimselere vermeniz ve içinde yaşadığımız acı gerçekliğe teslim olmanız size haramdır; zira geriye çok az zaman kalmıştır. Dinini kıskanan, gerçekliğini anlayan ve ideolojisiyle silahlanmış her Müslümanın görevi, Batı'nın tüm planlarına karşı mücadele etmek ve ümmetin safını bölmemektir. Zira kâfir Batı, yaptıklarını görmenize rağmen mücadele etmektedir; zira kartları yaktılar ve yüzlerini açığa çıkardılar; eğer güçleri zayıflamamış olsaydı asla açığa çıkardıkları ve yaktıkları şeyleri yapmazlardı.

Ancak Allah'ın izniyle bizler, Hilafetin geri dönüşünün gerçekleşeceğinden eminiz. Zira bugün dünyanın dört bir yanındaki çatışmaların gerçeklikleri, ümmette giderek artan bilinç ve ayrıca Kur'an ile sünnetin nasslarının müjdelediği hususlar bizi bu konuda mutmain kılmaktadır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُ بِمَا تُكْفِرُونَ الْفَاسِقُونَ** **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.”** [Nur 55] Ve aynı şekilde şöyle buyurmuştur: **هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ** **“Müşrikler istemese bile dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.”** [Saf 9]

O halde bu büyük partiyle birlikte yürümeyi ganimet bilin, onun fikrini kendi kaynaklarından alın, hakkı arayan âlimin tartışması gibi tartışın ve cahilin tartışması gibi tartışmayın; çünkü sizler sorumlusunuz ve ideoloji ve onun hedefi dışındaki her amel zaferi geciktirir, onu çabuklaştırmaz. Nitekim Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: **فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا** **“O halde kim tâğutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır.”** [Bakara 256]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Nebil Abdulkerim